Illustrissimo, Reuerendissimo, ac Celsissimo Principi & Domino,

D. ADOLPHO FRIDERICO, DVCI MEGAPOLITANO,

PRINCIPI VETVSTÆ GENTIS Henetæ, Administratori Episcopatûs, & Comiti Svverinensi, &c. Domino Rostochij & Stargardiæ, &c. Domino meo Clementissimo,

Salutem & felicitatem perpetuam

P

HESAVROS qui colligunt, neruos illos rerum gerendarũ, PRINCEPS ILLVSTRISSIME D. CLEMENTISSIME, sibi illi, suísque, cuiusque etiam ordinis sint & statûs, si non vnicè solis, præ-

cipuè tamen & præ aliis, cupiunt prospectúmque: Sed nec rarò falluntur, & quod maximè intendunt, nec semper, nec ad votum, imò vel minimè omnium (vt sunt humana!) assequuntur. Exemplorum si plena fuit vnquam vllis sæculis, hoc certè nostro plenissima est magna illa Tabula, quam in publico hoc mundi theatro publicè suspendit, spectandámque oculis offert Experientia. Quid enim nunc, vbi tot ab annis, tot per regna, regiones, vrbes, agros, terrâ, marique Mars grassatur, fulminat, tumultuatur, quid heîc crebrius, quid consuetum magis, familiare & quotidianum illis, qui Martis illa castra sequuntur, quàm parta aliorum bona, opes, thesauros, gasas; aliis vsibus collectas, aliis possessoribus destinatas, inuadere, diripere, distrahere, dilapidare? vt alia taceam sylleda fortunarum, à Marte quidem & Martialibus intacta, sed tamen vix ipsorum vsui colligentium inseruientia, nedum ad hæredem transcendentia. Vt plurimùm enim tam hæc, quàm illa modis corraduntur iniustis, detinentur iniquis, nec in vsum, res, personas, loca, quo debebant & quando, erogantur. Quæ causæ etiam sunt, vt sortis arbitrio permissa, modò huc,

modò

modò illuc, mutatis ſubinde Dominis, transferantur, nomen inde iam pilæ, iam ludibriorum fortunæ à Philoſophis ſortita. Et tales ferè ſunt, quæ ſic colliguntur, poſſidentur, vſurpantur, transferuntur opes & fortunæ, Theſauríque nomine commendantur. MEVM hunc quod attinet, quem ante annos aliquot iuris publici factum, nunc, vt vſibus illis publicis bono ſit vberiori, ſub reuiſionis Cameram reuocatum, multíſque rerum Medico-Chymicarum diuitiis nobiliſſimis locupletatum, redire in lucem, & ad vſum illum communem iubeo: diuerſa eius eſt (& ſi qui ſunt, vel erunt ſimiles) ab aliis Theſauri nomen præferentibus, ratio. Diuerſa eſt, inquam, non tantùm quoad meam tam colligentis, poſſidentis, vtentis, quàm communicantis intentionem; ſed etiam quoad ipſam ipſius Theſauri collecti, poſſeſſi, in vſu poſiti, & ad vſum communicati conditionem. Quæ ſanè ratio vti certior eſt, & conſtantior illâ aliorum, (eſſe autem probabitur) ſic & præſtantior & nobilior. Probo. Bona fortunæ reſpiciunt tantùm ſi non omnes, pleríque tamen, qui opibus intenti congerendis, cumulandis; Ego dum meis illis pharma-

corum ſelectiſſimorum inuentis tum formandis, tum in vnum colligendis occupor, non tam fortunæ, quàm corporis & Animi bona, externam videlicet & internam hominis ſanitatem conſeruandam, finem habeo propoſitum. Illi ab aliis plerumque & per alios, ſæpè etiam de alienis, vel vi, vel fraude & impoſturis; à ſe verò & per ſe, déque propriis iuſtè & innocenter vel nunquam, vel rariſſimè theſaurizant; Vnde congeſtus illorum auri & argenti, rerúmque aliarum, vel opinione pretioſarum Theſaurus, (ſi cum Theologis Theologicè, imò cum ipſo Theologorum ſummo Principe & Præſide: rerum quippe omnium vt pantagnoſte, ſic onomathete illo infallibili Chriſto Saluatore noſtro, Chriſtianè loquamur) Mammon iniuſtus, vel iniuſtitiæ appellandus: Ego MEA tantùm, hoc eſt, illa, quæ per Dei gratiam, è viſceribus naturæ intimis ingenio inuenire, arte formare & diſponere, vſu denique & propria laborum experientiâ feliciter comprobare data, ſine vllâ vllius hominis læſione, damno ac defraudatione, facio Theſaurum. Illi porrò ſibi ſuiſque ferè, rariſſimè aliis (de intentione loquor) colligunt: Ego non Mihi magis

&

& Meis, quàm aliis. Illi ſuis, quas collectas poſſident, dum vti fruíque opibus volunt ipſi, & quatenus Vſum-fructum earumdem aliis non deſtinant, multò minùs, niſi coacti, cedunt: Ego Meis tam vſu-fructu, quàm poſſeſſione Meâ integris hiſce Theſauralibus, ſi quis vti volet fruíque, vel totis, vel ex parte, nemini interdico. Illi denique ſi quid de congeſto illo ſuo aliis communicant, certis illud perſonis, certum ad locum, certo etiam tempore communicatum plerúmque volunt; Ego MEA hæc, dum bono conſecro communi, ſepoſito perſonarum, locorum, temporum reſpectu, omnibus vſu eorumdem fructúque indigentibus propino lubens, ac communico omnia: Vt hinc ſanè liberalitatis cuiuſdam ſingularis, vel munificentiæ nomen potiùs; ſi non (quod quidam putant, ob reuelatam præſertim illam doſeos noſtræ rationem) nimiæ profuſionis, ſeu prodigalitatis, quâm inuidentiæ culpam mereri videar. Quæ proinde mea Theſaurizantis intentio, vt longè diuerſa eſt ab illâ aliorum, ſic & Theſauri ipſius, quem publicum denuò nunc facio, diſpar conditio. Illi nempè aliorum Theſauri dum colliguntur, poſſidentur, ad vſum repo-

nuntur, variæ ſubinde fortunæ, variis vicibus ſubjacent, rapinis, furibus, incendiis, tempeſtatibus, ærugini, & quibus non caſibus? Quo nomine curas eorum & ſollicitudines diſſuadet potiùs, quàm ſuadet os ſanctiſſimum veritatis. Meo huic nihil eorum vel damno eſt, vel formidini; quippe qui non ex Fortunæ, ſed Animi bonis mihi natus & renatus, cum Animo exſiſtit, etiam conſiſtit & perſiſtit, nec illos fortunæ casûs, niſi in externis ſui inuolucris & tegumentis nonnunquam, chartâ, ſcripturáque, ſubit & ſubire poteſt. Quid? quod illi ipſi fortunæ casûs, ſi quid hîc agunt, anſam ſubinde & occaſionem eo ipſo præbent, non reuidendi ſolùm, ſed & augendi denuò ſplendidiúſque producendi Theſauri. Vnde & conditio eius altera prominet & præeminet, illa nimirum, quâ non, vt alij iſti, ſi communes fiant, vel vi rapti, vel ſpontè diſtributi, dilabuntur protinus, euaneſcunt, ac conſumuntur, adeò quidem, vt pro Cræſo, qui poſſedit, opulentiſſimo, ſæpè Irum poſt ſe pauperrimum relinquant, & omnium miſerrimum, illum præſertim, qui ſummo in diuitiis collocato bono, priuatus illis, ſpem ſimul omnem

& fidu

& fiduciam cum ſuo illo, quo fretus vnicè, Nummo-Numine, amittit: non ſic Noſter ille; non: ſed ſibi conſtans ſemper, domi foríſque integer, tam aliis, quàm Mihi & Meis eſt & manet Theſaurus, & talis quidem, qui quò ſæpiùs emittatur in vulgus, quò plus diſtrahatur, eò magis renaſcatur mihi, creſcat & augeſcat; tantùm abeſt, vt vel minimum capiat detrimentum aliis communicatus.

Quem proinde *Theſauri* titulum, vt à rerum ille pretioſiſſimarum, quas continet diuitiis, ſanitati hominis conſeruandæ omnium maximè conducentibus, adeóque cæteras illas, quæ à bonis fortunæ colliguntur, eâ præſtantiâ, quâ corpus animúſque fortunas, exſuperantibus, digniſſimè meretur, ſic & à viribus illis confectorum exinde pharmacorum admirabilibus, morbos omninò omnes, etiam deſperatiſſimè malos, armorum inſtar validiſſimorum penetrantibus, propulſantibus, tollentibus, alterum illud, quod addidi, *Armamentarij* nomen, vendicare ſibi iure, ac tueri poſſe videtur. Sed quid videri dico id, quod probat iampridem & aſſerit experientia, quod præter alios in Vrbibus, in Oppidis, in Agris

innumerabiles, tum è Nobilium, Baronum, Comitum numero non pauci, tum è Principum familiis etiam illi conteſtantur, qui à morbis infeſtati quidem acerrimis, contumaciſſimis, periculoſiſſimis, hac tamen noſtrâ ex Panopliâ tam Philacteriis, quàm Amynteriis inſtructiſſimâ, communiti, Deo aſpirante, vim hoſtis omnem fideliſſimè contuderunt. Hunc igitur Theſaurum Medico-Chymicum, primitùs ſub Illuſtriſſimorum Inferioris Saxoniæ Ducum auſpiciis publicatum; nunc verò compoſitionum quàm plurimarum, contra morbos etiam deſperatiſſimos, armorum inſtar Vulcaniorum, præualentium, nouâ Panopliâ ditatum, adeóque nouo etiam Armamentarij Medico-Chymici nomine in lucem denuò & merito iure prodeuntem, cùm nouo ſubiici Patrono, pro more, fas ſit, eccui potiùs omnium, quàm tuo ſubmittam, PRINCEPS ILLVSTRISSIME, Patrocinio? Me ipſum & Meos ſubdidi hactenus & concredidi, Tutelam, Gratiam, Benignitatem & Munificentiam ſenſi vbertim & perſenſi, cur non & Mea hæc, quæ non cum cæteris tantùm, ſed præ cæteris etiam Meis, potiſſimùm Mea, Tuæ committam

Celſitu

Celſitudini ? Quæ licet talia ſint, vt variis illis caſibus, ad inſtar aliorum fortunæ bonorum, non æquè ſint expoſita; liuor tamen & dens ille Theoninus, qui nilnon arrodere tentat, non hominum tantùm, ſed & Divûm opera, vt ab auſibus iſtis, luxuriante temeritate & petulantiâ ſibi hîc temperet, illa Tuæ Celſitudinis authoritate patrocinante, ſi non promoueri ſe, moueri tamen, ſpero, patietur.

Accipe igitur, PRINCEPS CELSISSIME, D. CLEMENTISSIME, conſecratum Nomini tuo Illuſtriſſimo, Armamentarium hoc, tot iampridem hoſtes ſanitatis ſupprimens, tot trophæis, tot triumphis nobile; ſed (quod oro ſubmiſsè,) fronte accipe ſerenâ, illúdque in locum, quem grati pro beneficiis animi nuncius ſolet inuenire, facilis admitte.

Quod dum eâ, quâ par eſt, animi ſubmiſſione rogo, Deum inſimul omnipotentem, vt Celſitudinem Tuam vnà cum Coniuge & Liberis Illuſtriſſimis, adeóque Domum Megapolitanam cum Patriâ vniuerſam quàm diutiſſimè ſaluam & florentem, pace tandem aureâ nos reuiſente, tueatur, animitùs precor; Dab. in Aulâ Megapolitanâ Svverinenſi, Kalend. Ianuarij

nuarij, Anno ſalutiferi partûs 1638. cuius ingreſſum, progreſſum, egreſſum Celſit. T. auſpicatiſſimum, fortunatiſſimúmque animitus voueo.

Illuſtriſſ. Celſit. T.

Deuotiſſimus

HADRIANVS A MYNSICHT,
Comes Palat. Med. V. Doct. P. L. Cæſ.
Conſil. & Archiater Megapolitanus.

PRÆFA